

**ZAKONITOST ODLUKE O OBUSTAVI POSTUPKA POSREDOVANJA U ZAŠTITI OD
ZLOSTAVLJANJA KOD POSLODAVCA****Zakon o sprečavanju zlostavljanja na radu****član 29**

Sudska zaštita

Sentenca:

Osnovni sud je stvarno nadležan da odlučuje o zakonitosti odluke kojom je posrednik sa liste za posredovanje obustavio postupak posredovanja u slučaju zaštite od zlostavljanja kod poslodavca.

Iz obrazloženja:

"Tužilac je dana 27.12.2011. godine podneo tužbu Upravnom sudu protiv tužene Poreske uprave, Regionalnog centra Beograd - Filijale ... radi poništaja odluke posrednika od 14.12.2011. godine, kojim je posrednik sa liste za posredovanje kod poslodavca obustavio postupak posredovanja između K. D. i P. Ž., kao strana u sporu u pravnoj stvari zaštite od zlostavljanja kod poslodavca, jer je našao da dalji postupak nije opravdan, budući da stranke u postupku nisu postigle sporazum.

U postupku ispitivanja podnete tužbe, pazeći po službenoj dužnosti na svoju stvarnu nadležnost, saglasno odredbama čl. 15. i 17. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP), a čije se odredbe shodno primenjuju u upravnom sporu na osnovu odredbe člana 74. Zakona o upravnim sporovima (dalje: ZUS) i odredbe člana 506. stav 1. ZPP, Upravni sud je našao da nije stvarno nadležan za postupanje u ovoj pravnoj stvari.

Odredbom člana 29. Zakona o uređenju sudova propisano je da Upravni sud sudi u upravnim sporovima i vrši i druge poslove određene zakonom.

Prema odredbi člana 3. ZUS, u upravnom sporu sud odlučuje o zakonitosti konačnih upravnih akata, osim onih u pogledu kojih je predviđena drugačija sudska zaštita. U upravnom sporu sud odlučuje i o zakonitosti konačnih pojedinačnih akata kojima se rešava o pravu, obavezi ili na zakonu zasnovanom interesu, u pogledu kojih u određenom slučaju zakonom nije predviđena drugačija sudska zaštita. Sud u upravnom sporu odlučuje i o zakonitosti drugih konačnih pojedinačnih akata, kada je to predviđeno zakonom.

Odredbom člana 19. stav 1. tačka 2) Zakona o sprečavanju zlostavljanja na radu (dalje: Zakon) propisano je da se postupak posredovanja okončava u roku od osam radnih

dana od dana određivanja, odnosno izbora posrednika, odlukom posrednika, posle konsultacije sa stranama, da se postupak obustavlja, jer dalji postupak nije opravdan.

Odredbom člana 20. stav 1. tačka 2) Zakona propisano je da se smatra da postupak posredovanja nije uspeo ako se postupak posredovanja okonča na način iz člana 19. tač. 2) i 3) Zakona. Odredbom stava 3. istog člana propisano je da je u slučaju iz stava 1. tačka 2) ovog člana posrednik dužan da, najkasnije u roku od tri dana od dana isteka roka iz člana 19. ovog zakona, stranama u sporu i poslodavcu dostavi odluku o obustavljanju postupka, odnosno obaveštenje da je jedna od strana u sporu odustala od daljeg postupka.

Prema odredbi člana 29. stav 2. Zakona, pravo da podnese tužbu protiv poslodavca zbog zlostavljanja na radu ili u vezi sa radom ima i zaposleni koji nije zadovoljan ishodom postupka zaštite od zlostavljanja kod poslodavca, u roku od 15 dana od dana dostavljanja obaveštenja, odnosno odluke iz člana 20. st. 2. i 3. i člana 23. Zakona. Odredbom stava 3. istog člana propisano je da se tužbom iz st. 1. i 2. tog člana ne može pobijati zakonitost pojedinačnog akta poslodavca kojim je rešavano o pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenog iz radnog odnosa. Protiv tog akta zaposleni ima pravo na sudsku zaštitu u skladu sa posebnim zakonom kojim je propisana sudska zaštita. Odredbom stava 4. istog člana propisano je da je spor iz st. 1. i 2. tog člana radni spor. Odredbom stava 5. istog člana propisano je da, ako ovim zakonom nisu predviđena posebna pravila, u sporovima za ostvarivanje sudske zaštite zbog zlostavljanja na radu ili u vezi sa radom shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak.

Odredbom člana 22. stav 3. Zakona o uređenju sudova je propisano da Osnovni sud u prvom stepenu sudi, između ostalog, o sporovima povodom zasnivanja, postojanja i prestanka radnog odnosa, a odredbom člana 29. istog zakona je propisano da Upravni sud sudi u upravnim sporovima i vrši druge poslove određene zakonom.

Imajući u vidu citirane zakonske odredbe, sud nalazi da, u konkretnom slučaju, tužilac nije osporio zakonitost nijednog konačnog upravnog akta, niti drugog pojedinačnog pravnog akta iz člana 3. ZUS, protiv koga se može pokrenuti upravni spor, već da je tužbom pokrenut spor iz radnog odnosa za čije rešavanje je, prema navedenim odredbama zakona, u prvom stepenu nadležan Osnovni sud. Ovo stoga što se tužba ne odnosi na povredu prava iz Zakona o državnim službenicima, već na povredu zabrane zlostavljanja na radu i u vezi sa radom, za koju je nadležan Osnovni sud.

Sa napred navedenih razloga, nalazeći da je za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari stvarno i mesno nadležan Prvi osnovni sud u Beogradu, Upravni sud je odlučio kao u izreci rešenja, primenom odredaba čl. 15., 17., 39. i 40. ZPP."

(Rešenje Upravnog suda, 9 U. 14346/2011 od 2.2.2012. godine)